

КНИГА ЗА ЕДНО ВРЕМЕ

Нови појави во македонската уметност е дело кое и го очекуваа оние кои го познаваат д-р **Владимир Величковски**. Зошто? Поради една едноставна причина. Величковски е целосно инволвиран во случувањата во осумдесеттите години на минатиот век било како уметник, ликовен критичар, безрезервен поддржувач на најелоквентните носители на духот на времето и различниот ракурс на гледањето, било како иницијатор и поттикнувач на низа акции кои се реализираа во споменатиот период, во кој императив на најголем дел од креаторите на македонската уметничка пролет беше експериментот и уметничкото истражување водени од повеќеслојното незадоволство од општествено-политичкиот, а посебно културниот контекст во кој тие создаваа нови уметнички вредности дифузирани од надворешни културни милјеа. Приредениот материјал дава солидна основа за проучување на новите тенденции во осумдесеттите и можност преку слика и текст читателот да добие информација за бројни настани и нивните протагонисти. Нов квалитет на објавениот материјал е можноста да се линкува со информа-

циите кои претходно се објавени во *Уметнички групи во Македонија*, во делот на уметничките групи ЗЕРО, ТУШ-ЛАБОРАТОРИЈА, КРУГ, кои се активни во маркираниот временскиот период.

Во првиот дел од *Новите појави во македонската уметност* се претставени фотографии, факсимили од придружен материјал за определени манифестации, делови од каталози, фотографии, писма, објавени интервјуа, текстови од дневниот и периодичниот печат во кој приредувачот ја надминува замката од самопромовирање, туку остава добар дел од просторот за оние кои ја следеле, учествувале или на друг начин биле вклучени во *новата практика на македонската уметност*. Во вториот дел од книгата се претставени четири текста на четворица

членови на *Центарот за визуелни уметности: Марта Поп Илиева, Ана Франговска, Сафет Ахмети и Љубен Пауновски*.

За крај, нешто од самиот почетокот. Во воведниот текст Величковски истакнува: "Македонската нова практика беше маргинална, задоцнета појава во рамките на југословенскиот уметнички простор, при што плуралистичката сцена, меѓу другото, подразбираше разлики меѓу одделни поединечни и културни средини. Станува збор за македонската провинциска малограѓанска средина во која сè поважна улога во политичкиот и културниот живот има еден новозбогатен, но не-

бразован тип луѓе, кои во услови на тешки транзициски премрежја агресивно и своеволно, на трагикомичен начин, ги манифестираа сите противречности на нашата средина...".

Зоран П. ЧИТКУШЕВ

